

INSTRUKCJA

Przedmiotem niniejszej instrukcji jest określenie obowiązków doradców podatkowych i sposobu ich realizacji wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (tekst jednolity: Dz. U. 2003 r. Nr 153 poz. 1505).

Stan prawny:

Niniejsza instrukcja została sporządzona w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (tekst jednolity: Dz. U. 2003 r. Nr 153 poz. 1505);
- rozporządzenie ministra finansów z dnia 21 września 2001 r. w sprawie określenia wzoru rejestru transakcji, sposobu jego prowadzenia oraz trybu dostarczania danych z rejestru Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej (Dz.U.2001.113.1210)
- art. 76 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz. U. 2002 r. Nr 76 poz. 694);
- art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U.1997.88.553).

I. Obowiązki

1. Doradca podatkowy w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności jest zobowiązany przekazać Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej pisemną informację o prowadzeniu działalności, zawierającą wskazanie nazwy (firmy) lub imienia i nazwiska, siedziby, adresu i numeru REGON oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności.
2. Doradca podatkowy powinien ustalić wewnętrzne procedury, zapobiegające wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowaniu terroryzmu, dotyczące w szczególności realizowania obowiązku identyfikacji klienta i przechowywania informacji objętych tą identyfikacją.
3. Doradca podatkowy powinien zapewnić udział pracowników w programach szkoleniowych dotyczących identyfikacji transakcji mogących mieć związek z przestępstwem, o którym mowa w art. 299 kodeksu karnego.
4. Doradca podatkowy prowadzący działalność powinien wyznaczyć osoby odpowiedzialne za realizację obowiązków określonych w ustawie. W przypadku prowadzenia działalności w

formie kapitałowych spółek handlowych osobą tą powinien być członek zarządu wyznaczony przez zarząd.

5. Doradca podatkowy przyjmujący dyspozycję lub zlecenie klienta do przeprowadzenia transakcji, której okoliczności wskazują, że wartości majątkowe mogą pochodzić z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł, ma obowiązek zarejestrować taką transakcję, bez względu na jej wartość i charakter. Obowiązek informowania o transakcjach objętych przepisami ustawy nie dotyczy przypadku, gdy doradcy podatkowi reprezentują klienta na podstawie pełnomocnictwa procesowego w związku z toczącym się postępowaniem albo udzielają porady służącej temu postępowaniu.

6. W celu wykonania obowiązku rejestracji doradca podatkowy jest zobowiązany dokonywać identyfikacji swoich klientów w każdym przypadku złożenia dyspozycji lub zlecenia do przeprowadzenia transakcji na podstawie dokumentów przedstawionych przy złożeniu dyspozycji lub zlecenia przeprowadzenia transakcji albo przy zawieraniu umowy z klientem.

Identyfikacja powinna obejmować następujące dane:

1) w przypadku osób fizycznych i ich przedstawicieli - ustalenie i zapisanie cech dokumentu stwierdzającego na podstawie odrębnych przepisów tożsamość lub paszportu, a także imienia, nazwiska, obywatelstwa oraz adresu osoby dokonującej transakcji, a ponadto numeru PESEL w przypadku przedstawienia dowodu osobistego lub kodu kraju w przypadku przedstawienia paszportu, a w przypadku osoby, w imieniu lub na rzecz której jest dokonywana transakcja - ustalenie i zapisanie jej imienia, nazwiska oraz adresu,

2) w przypadku osób prawnych - zapisanie aktualnych danych z wyciągu z rejestru sądowego lub innego dokumentu, wskazującego nazwę (firmę), formę organizacyjną osoby prawnej, siedzibę i jej adres oraz aktualnego dokumentu, potwierdzającego umocowanie osoby przeprowadzającej transakcję do reprezentowania tej osoby prawnej, a także danych określonych w pkt 1, dotyczących osoby reprezentującej,

3) w przypadku jednostek organizacyjnych, niemających osobowości prawnej - zapisanie danych z dokumentu, wskazującego formę organizacyjną i adres jej siedziby, oraz dokumentu potwierdzającego umocowanie osób przeprowadzających transakcję do reprezentowania tej jednostki, a także danych określonych w pkt 1, dotyczących osoby reprezentującej.

Identyfikacja powinna dotyczyć także beneficjentów transakcji i obejmuje ustalenie i zapisanie ich nazwy (firmy) lub imienia i nazwiska oraz adresu, w zakresie, w jakim dane te doradca podatkowy może ustalić przy zachowaniu należytej staranności. Ponadto, jeżeli z okoliczności transakcji wynika, że osoba jej dokonująca nie działa we własnym imieniu, doradca podatkowy powinien dążyć do zidentyfikowania podmiotów, w imieniu lub na rzecz których działa dokonujący transakcji.

7. Doradca podatkowy jest zobowiązany przechowywać informacje objęte identyfikacją przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokonano ostatniego zapisu związanego z transakcją. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału lub przekształcenia jednostki, w ramach której doradca prowadzi swoją działalność, do

przechowywania dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ustawy o rachunkowości, a więc w przypadku połączenia lub przekształcenia informacje przechowuje jednostka kontynuująca działalność, a przypadku likwidacji – wyznaczona osoba lub jednostka.

8. Doradca podatkowy przekazuje Generalnemu Inspektorowi informacje o zarejestrowanych transakcjach. Przekazanie to polega na przesłaniu lub dostarczeniu danych z rejestru transakcji, także z wykorzystaniem elektronicznych nośników informacji. Obowiązek ten nie dotyczy transakcji dokonywanych przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe, w związku z wykonywaniem budżetu.

Informacje o zarejestrowanych transakcjach powinny zawierać w szczególności następujące dane:

- 1) datę i miejsce dokonania transakcji,
- 2) imię, nazwisko, obywatelstwo, adres, numer PESEL lub kod kraju oraz cechy dokumentu, na podstawie którego dokonano identyfikacji osoby dokonującej transakcji,
- 3) kwotę, walutę i rodzaj transakcji,
- 4) numer rachunku, który został wykorzystany do dokonania transakcji, oraz dane dotyczące posiadacza lub dysponenta tego rachunku,
- 5) dane osoby fizycznej, prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, w imieniu której została dokonana transakcja,
- 6) imię, nazwisko lub nazwę (firmę) i adres beneficjenta transakcji, a w przypadku braku możliwości ustalenia jego adresu - nazwę (firmę) jego banku,
- 7) uzasadnienie w przypadku przekazywania informacji o transakcji, której okoliczności wskazują, że wartości majątkowe mogą pochodzić z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.

Informacje o transakcjach, których okoliczności wskazują, że wartości majątkowe mogą pochodzić z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł powinny być przekazane do Generalnego Inspektora niezwłocznie.

9. Rejestr transakcji może być prowadzony w formie papierowej lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji. Dane do rejestru transakcji należy wprowadzać bezzwłocznie, nie później jednak niż następnego dnia roboczego po zrealizowaniu transakcji.

a) Rejestr w formie papierowej jest prowadzony w postaci zbroszowanych i kolejno ponumerowanych kart transakcji, sporządzanych i wypełnianych oddzielnie dla każdej rejestrowanej transakcji (wzór karty transakcji określa załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 września 2001 r., Dz.U.2001.113.1210). Karty transakcji powinny być wypełniane ręcznie lub maszynowo, w sposób staranny, czytelny i trwałe, a stwierdzone błędy poprawia się wyłącznie przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej, z zachowaniem czytelności błędnego zapisu oraz umieszczenie daty oraz czytelnego podpisu osoby dokonującej poprawki.

b) Rejestr prowadzony przy użyciu elektronicznych nośników informacji składa się z zapisów elektronicznych sporządzanych oddzielnie dla każdej rejestrowanej transakcji i powinien być prowadzony w systemie informatycznym, umożliwiającym

niezwłoczny odczyt lub wydruk całości lub części zapisanych danych (strukturę zapisu elektronicznego określa załącznik do rozporządzenia ministra finansów z dnia 21 września 2001 r., Dz.U.2001.113.1210).

Doradca podatkowy, prowadzący rejestr przy użyciu elektronicznych nośników informacji, powinien posiadać określoną na piśmie, szczegółową instrukcję obsługi programu komputerowego, wykorzystywanego do prowadzenia rejestru oraz stosować system informatyczny uniemożliwiający likwidację lub zmianę raz wprowadzonych zapisów elektronicznych i gwarantujący poprawność formatu danych przekazywanych Generalnemu Inspektorowi. Błędy w rejestrze są poprawiane za pomocą zapisu korygującego.

10. Dane z rejestru doradca podatkowy zobowiązany jest dostarczać w postaci kopii karty transakcji lub w formie zapisu na dyskietce komputerowej w standardzie: 3,5'' FAT 1,4 lub na płycie CD-ROM w standardzie ISO 9660. Dane z rejestru mogą być przekazywane również drogą teletransmisji lub przy użyciu innych niż elektronicznych nośników informacji, jednakże tylko po wcześniejszym uzgodnieniu z Generalnym Inspektorem warunków organizacyjno-technicznych tych form przekazu.

11. Dane z rejestru można przekazywać w formie kopii karty transakcji wyłącznie w przypadku, gdy dostarczane w ten sposób informacje dotyczą jednej transakcji. Jeżeli kopia została sporządzona z karty transakcji, na której w związku ze stwierdzonymi błędami nanesione zostały poprawki, to do przekazywanej Generalnemu Inspektorowi kopii karty transakcji doradca podatkowy powinien dołączyć dodatkową kartę dotyczącą tej samej transakcji, wypełnioną prawidłowymi danymi, bez jakichkolwiek poprawek.

12. Do przekazywania danych można użyć dyskietki komputerowej, wyłącznie gdy wszystkie przekazywane dane znajdują się na jednej dyskietce.

13. W przypadku przekazywania danych drogą teletransmisji lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji wymagane jest zachowanie struktury przekazywanych plików w formacie tekstowym lub rozszerzalnego języka znaczników (XML), z wyłączeniem zmian struktury plików dokonanych w wyniku kodowania lub zastosowania podpisu elektronicznego, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271) (wzór struktury plików w formacie tekstowym oraz wzór struktury plików w formacie rozszerzalnego języka znaczników (xml) określa załącznik do rozporządzenia).

14. Kopia karty transakcji przekazywana Generalnemu Inspektorowi powinna zawierać potwierdzenie za zgodność z oryginałem dokonane przez jedną z osób wyznaczonych przez doradcę podatkowego jako odpowiedzialną za realizację obowiązków określonych w ustawie. W przypadku doradców podatkowych prowadzących działalność w formie kapitałowych spółek handlowych osobą tą jest członek zarządu wyznaczony przez zarząd.

15. Dane przekazywane w formie elektronicznej powinny być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym osoby wyznaczonej przez doradcę podatkowego jako odpowiedzialną za realizację obowiązków określonych w ustawie.

16. W przypadku przekazywania danych na nośniku elektronicznym powinny być one przekazywane wraz z opisem na etykiecie zewnętrznej nośnika, wykonanym przez osobę wyznaczoną przez doradcę podatkowego jako odpowiedzialną za realizację obowiązków określonych w ustawie. Opis powinien zawierać:

- 1) pełną nazwę doradcy podatkowego,
- 2) nazwy plików i liczby zawartych w nich rekordów,
- 3) imię i nazwisko oraz podpis osoby odpowiedzialnej.

17. Dane w formie kopii kart transakcji lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji powinny być przekazywane do jednostki organizacyjnej, przy pomocy której Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania przez pracownika doradcy podatkowego. Dane te mogą być również przekazywane za pośrednictwem:

- 1) przedsiębiorcy posiadającego koncesję na prowadzenie działalności w zakresie ochrony osób i mienia, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia;
- 2) państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”;
- 3) podmiotu posiadającego koncesję na prowadzenie usług pocztowych, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności.

Osoba dostarczająca dane potwierdza ich przekazanie w rejestrze prowadzonym w tym celu w jednostce organizacyjnej, przy pomocy której Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania.

18. Dane przekazywane za pośrednictwem poczty lub podmiotu posiadającego koncesję na prowadzenie usług pocztowych mogą być nadawane wyłącznie przesyłką za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres jednostki organizacyjnej, przy pomocy której Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania. W tych przypadkach wymagane jest umieszczenie na przesyłce widocznego dopisku „w kancelarii nie otwierać”.

19. Jeśli doradca podatkowy stwierdzi błędy w dostarczonej informacji, powinien przekazać Generalnemu Inspektorowi, w terminie siedmiu dni od dnia ich ujawnienia, skorygowane dane z wykorzystaniem takiego samego nośnika informacji, jakiego użył do przekazu korygowanej informacji.

20. Generalny Inspektor może zażądać ponownego przekazania danych, w przypadku gdy stwierdzi, że otrzymana przesyłka jest uszkodzona lub dane z rejestru zostały przekazane z naruszeniem trybu ustalonego w rozporządzeniu. Doradca podatkowy, która otrzyma żądanie Generalnego Inspektora, jest zobowiązany niezwłocznie, jednakże nie później niż w ciągu trzech dni roboczych od daty wpływu żądania, przekazać żądane informacje do jednostki organizacyjnej, przy pomocy której Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania, z zachowaniem wymogów określonych w rozporządzeniu. Dane powinny być przekazane w oddzielnej przesyłce, z widocznym dopiskiem „przesyłka powtórna” umieszczonym na etykiecie elektronicznego nośnika informacji lub na kopii karty transakcji.

21. Rejestr transakcji oraz dokumenty dotyczące zarejestrowanych transakcji powinny być przechowywane przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokonano ostatniego zapisu związanego z transakcją. W przypadku likwidacji,

połączenia, podziału lub przekształcenia jednostki, w ramach której doradca podatkowy prowadzi swoją działalność, do przechowywania rejestrów i dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, a więc w przypadku połączenia lub przekształcenia informacje przechowuje jednostka kontynuująca działalność, a przypadku likwidacji – wyznaczona osoba lub jednostka.

22. Doradca podatkowy powinien w każdym przypadku udostępnić niezwłocznie informacje dotyczące transakcji objętych przepisami ustawy na pisemne żądanie Generalnego Inspektora. Udostępnienie polega w szczególności na przekazaniu informacji o stronach transakcji, zawartości dokumentów, w tym dotyczących sald i obrotów na rachunku, przekazaniu ich potwierdzonych kopii lub udostępnieniu odpowiednich dokumentów do wglądu upoważnionym pracownikom jednostki, przy pomocy której Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania, w celu sporządzenia notatek bądź kopii. Informacje te są przekazywane Generalnemu Inspektorowi nieodpłatnie.

23. W przypadku otrzymania przez doradcę podatkowego dyspozycji lub zlecenia przeprowadzenia transakcji, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że może ona mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 299 kodeksu karnego, ma on obowiązek niezwłocznie zawiadomić o tym na piśmie Generalnego Inspektora, przekazując wszystkie posiadane dane o których mowa na stronie 4 niniejszej opinii wraz ze wskazaniem przesłanek przemawiających za wstrzymaniem transakcji lub blokadą rachunku, oraz wskazać przewidywany termin realizacji transakcji. Przestępstwo z art. 299 kodeksu karnego polega m. in. na przyjęciu, przekazaniu lub wywozie za granicę, pomocy do przenoszenia własności lub posiadania albo podejmowaniu innych czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku środków płatniczych, papierów wartościowych lub innych wartości dewizowych, praw majątkowych albo mienia ruchomego lub nieruchomego, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego.

W przypadku gdy doradca podatkowy dokonująca zawiadomienia nie jest instytucją mającą przeprowadzić transakcję, zawiadomienie zawiera również wskazanie instytucji, która ma przeprowadzić transakcję. Po otrzymaniu zawiadomienia Generalny Inspektor powinien niezwłocznie dokonać potwierdzenia jego przyjęcia w formie pisemnej. Zawiadomienie i potwierdzenie może zostać przekazane również przy użyciu elektronicznych nośników informacji.

Jeżeli zawiadomienia nie można dokonać przed wykonaniem albo podczas wykonywania dyspozycji lub zlecenia przeprowadzenia transakcji, doradca podatkowy przekazuje informację o transakcji niezwłocznie po jej przeprowadzeniu, podając przyczyny braku wcześniejszego zawiadomienia.

Jeżeli z zawiadomienia wynika, że transakcja, która ma zostać przeprowadzona, może mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 299 kodeksu karnego, Generalny Inspektor może w ciągu 24 godzin od potwierdzenia jego przyjęcia przekazać doradcy podatkowemu pisemne żądanie wstrzymania tej transakcji lub blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 48 godzin od momentu potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia. Żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku może być wydane tylko przez Generalnego

Inspektora lub łącznie dwóch upoważnionych przez niego na piśmie pracowników jednostki, przy pomocy której Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania.

Doradca podatkowy powinien wstrzymać transakcję lub zablokować rachunek niezwłocznie po otrzymaniu pisemnego żądania ze strony Generalnego Inspektora. Wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku przez doradcę podatkowego w trybie określonym ustawą nie rodzi odpowiedzialności dyscyplinarnej, cywilnej, karnej, ani innej określonej odrębnymi przepisami. Jeżeli koniec terminu dla przekazania żądania przez Generalnego Inspektora przypada w sobotę, w niedzielę lub święto, termin upływa w pierwszym dniu roboczym po tym dniu.

24. Pracownicy zatrudnieni przez doradcę podatkowego oraz osoby wykonujące na jego rzecz czynności na podstawie umów prawa cywilnego mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych na podstawie ustawy. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu stosunku pracy lub zaprzestaniu wykonywania czynności na podstawie umów prawa cywilnego.

25. Zabronione jest ujawnienie osobom nieuprawnionym, w tym także stronom transakcji lub posiadaczom rachunku, faktu poinformowania Generalnego Inspektora o transakcjach, których okoliczności wskazują, że wartości majątkowe mogą pochodzić z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł albo o rachunkach podmiotów, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mają związek z popełnianiem aktów terrorystycznych oraz o transakcjach dokonywanych przez te podmioty.

26. Ustawa przewiduje także sankcje karne za niewypełnienie obowiązków przez nią nałożonych.

a) Doradca podatkowy, który wbrew przepisom ustawy, nie dopełnia obowiązku:

- 1) rejestracji transakcji lub przechowywania rejestrów transakcji oraz dokumentów dotyczących transakcji,
- 2) identyfikacji klienta zgodnie z procedurami lub przechowywania informacji objętych identyfikacją,
- 3) zawiadomienia organu informacji finansowej o transakcji lub o prowadzeniu rachunku na rzecz podmiotu, co do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że ma on związek z popełnianiem przestępstwa o charakterze terrorystycznym,
- 4) wstrzymania transakcji lub blokady rachunku,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

b) Tej samej karze podlega doradca podatkowy, który wbrew przepisom ustawy ujawnia informacje zgromadzone zgodnie z upoważnieniem ustawy osobom nieuprawnionym, posiadaczom rachunku lub osobom, których transakcja dotyczy, albo wykorzystuje te informacje w inny sposób niezgodny z przepisami ustawy. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega tylko grzywnie.

c) Przepiępstwem zagrożonym karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 jest odmowa przekazania Generalnemu Inspektorowi informacji lub dokumentów lub przekazanie Generalnemu Inspektorowi nieprawdziwych lub zatajenie prawdziwych danych dotyczące transakcji, rachunków lub osób przez doradcę podatkowego.

d) Karą grzywny zagrożone jest niedopełnienie obowiązku ustalenia wewnętrznych procedur zapobiegających wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.

II. Kontrola wypełniania obowiązków

Generalny Inspektor jest uprawniony do przeprowadzania kontroli wypełniania przez doradców podatkowych obowiązków w zakresie przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu.

1. Kontrolę przeprowadzić mogą tylko pisemnie upoważnieni przez Generalnego Inspektora pracownicy jednostki, przy pomocy której Inspektor wykonuje swoje zadania, po okazaniu legitymacji służbowej kontrolera i pisemnego upoważnienia.

2. Na żądanie kontrolera doradca podatkowy jest zobowiązany do przedkładania wszelkich dokumentów i materiałów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, z wyłączeniem dokumentów i materiałów zawierających informacje objęte tajemnicą państwową. Ponadto doradca podatkowy powinien zapewnić kontrolerowi warunki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności poprzez niezwłoczne przedstawianie do kontroli żądanych dokumentów i materiałów oraz terminowe udzielanie wyjaśnień przez pracowników jednostki.

3. Kontrolerzy mają w szczególności prawo do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń doradcy podatkowego w obecności kontrolowanego,
- 2) wglądu do dokumentów i innych materiałów dowodowych, objętych zakresem kontroli oraz uzyskiwania ich potwierdzonych kopii,
- 3) żądania od pracowników doradcy podatkowego ustnych i pisemnych wyjaśnień, w zakresie prowadzonej kontroli.

4. Kontroler jest upoważniony do swobodnego poruszania się po terenie doradcy podatkowego bez obowiązku uzyskania przepustki oraz nie podlega kontroli osobistej.

5. Wyniki przeprowadzonej kontroli dyrektor jednostki, przy pomocy której Inspektor wykonuje swoje zadania, powinien przedstawić kierownikowi jednostki, w ramach której doradca podatkowy wykonuje swoje zadania lub upoważnionej przez niego osobie w protokole pokontrolnym w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli. Protokół pokontrolny powinien zawierać ustalenia stanu faktycznego, ocenę kontrolowanej działalności, a w niej stwierdzone nieprawidłowości i wskazanie osób za nie odpowiedzialnych oraz wnioski zmierzające do usunięcia nieprawidłowości.

6. Kierownik jednostki, w ramach której doradca podatkowy wykonuje swoje zadania lub upoważniona przez niego osoba ma prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń co do ustaleń zawartych w protokole pokontrolnym. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie do Generalnego Inspektora w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu pokontrolnego. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń Generalny Inspektor przekazuje na piśmie swoje stanowisko zgłaszającemu zastrzeżenia w terminie 30 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń. Ponadto pisemną informację o wynikach kontroli Generalny Inspektor przekazuje organom sprawującym nadzór nad doradcą podatkowym oraz organowi powołanemu do ścigania przestępstw lub wykroczeń, w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

7. Udaremnianie lub utrudnianie przeprowadzenie czynności kontrolnych jest zagrożone karą grzywny.